

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010652
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010652.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému U. X., nar. XX.XX.XXXX vo K., okres K., trvale bytom Z. XX, okres M., t. č. výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. októbra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. augusta 2020 pod sp. zn. 6Pp/119/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06. augusta 2020 pod sp. zn. 6Pp/119/2020 zamietol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného U. X. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/109/2013 zo dňa 04.02.2015 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (tento trest „administratívne“ odsúdený vykonal dňa 05.02.2020), rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/58/2012 zo dňa 27.11.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/58/2012 zo dňa 23.03.2016 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Tos/78/2016 zo dňa 03.11.2016 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorý následne nastúpil po vykonaní predošlého trestu, pričom tento uložený súhrnný trest odňatia slobody má predpokladane vykonať do 05.02.2023. Okresný súd citované rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci u odsúdeného bola splnená prvá zákonná (formálna) podmienka pre jeho podmiennečné prepustenie, a to vykonanie potrebnej časti z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody, avšak v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona neboli kumulatívne splnené ďalšie dve zákonné (materiálne) podmienky, a to preukázanie polepšenia doterajším výkonom trestu (tzv. druhá materiálna podmienka) a dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode (tzv. tretia materiálna podmienka). Pokiaľ ide o tzv. druhú materiálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že táto nebola splnená nakoľko odsúdený sa dopustil viacerých porušení ústavného poriadku, za čo bol celkom 2x disciplinárne potrestaný, pričom navyše odsúdený verbalizuje iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Vo vzťahu k nespĺneniu tretej materiálnej podmienky odsúdeným, okresný súd skonštatoval u odsúdeného vysoké riziko recidívy, keďže veľmi ťažko možno očakávať vedenie riadneho života odsúdeným na slobode, pokiaľ ten nie je schopný dodržiavať pravidlá vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pod neustálym dohľadom. Okresný súd sa stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného prepustiť a

vzhľadom aj na povahu spáchaného trestného činu, ako aj na ústav, v ktorom odsúdený vykonáva uložené tresty odňatia slobody (minimálny stupeň stráženia) a dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude viesť na slobode riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený U. X. sťažnosť. Túto písomne bližšie odôvodnil tým, že si je vedomý svojich chýb a nedostatkov a preto pracuje na svojej náprave. Vo výkone trestu sa snaží plniť všetky požiadavky, ktoré sú kladené na jeho osobu. Podotkol tiež, že sa jeho správanie polepšilo, aj z hodnotenia ústavu je zrejmé, že neustále pracuje na náprave, pričom disciplinárne bol potrestaný len dvakrát za celý svoj výkon trestu a to za vulgárne vyjadrovanie. Nikoho nenapadol ani nikomu neublížil. Toto konanie ho veľmi mrzí, ľutuje ho. Pre svoju nápravu zvýšil aj vzdelanie, ktoré mu pomôže s opätovným zaradením do normálneho života, pričom s tým mu pomôže aj jeho matka, krstný otec, sestra, družka a bratranec. Ďalej uviedol, že aj napriek zamietnutiu jeho žiadosti o prepustenie na slobodu, v ústave vykonáva služby, chodí upratovať jedáleň a navštevuje školu. V ústave, v ktorom si svoj trest aktuálne vykonáva, navštevoval aj psychológa, pričom v psychologických sedeniach má záujem pokračovať aj po prepustení na slobodu. Čo sa týka k spáchanej trestnej činnosti, jeho postoj je voči nej kritický, podľa jeho slov bol veľmi mladý, hlúpy, nerozvážny a nebol si vedomý následkov. Doba strávená vo výkone trestu odňatia slobody je podľa neho úplne dostačujúca. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že vo výkone trestu je po prvýkrát. Ďalej vo svojej sťažnosti k poslednému disciplinárnemu potrestaniu uviedol, že ho veľmi mrzí vyjadrenie voči sudkyňi, za čo sa jej ospravedlnil aj písomne. Bol pod tlakom, keďže sa jednalo o jeho deti. Záverom svojej sťažnosti dodal, že je plne presvedčený, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom trest vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia a pre spoločnosť nie je hrozbou, nakoľko vulgárne vyjadrenie nie je forma ublíženia na zdraví. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žiada krajský súd, aby vyhovel jeho návrhu na podmienkové prepustenie.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 24. septembra 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 01. októbra 2020 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného U. X., hoci bola podaná včas a oprávnenou osobou, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného U. X. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne (súčasne) všetky tri zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 Tr. zákona, okrem jednej (formálnej) zákonnej podmienky, ktorou je lehota pre to, aby mohol byť podmienkovo prepustený. Odsúdený U. X. však i podľa názoru krajského súdu dôsledne nespĺňa už i relevantné vedenie riadneho života v podmienkach výkonu trestu, pričom odsúdený je zaradený v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ktorý je typický práve miernejším „benevolentnejším“ režimom. Pokiaľ odsúdený sa nedokáže adaptovať na podmienky výkonu trestu, potom nemožno konštatovať, že výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného plní svoj výchovný účel, ktorý zakladá práve predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmienkovom prepustení, teda splnenie tretej zákonnej podmienky v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona. Vzhľadom na všetky skutočnosti a okolnosti, správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä neschopnosť dodržiavať pravidlá vo výkone trestu, trestná minulosť, závažnosť povahy a charakteru ním spáchanej trestnej činnosti a súdom vyhodnotenú vysokú riziko recidívy) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti po podmienkovom prepustení odsúdený povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len odkazuje, keďže napadnuté uznesenie svojím kvalifikovaným odôvodnením tvorí spolu s uznesením nadriadeného krajského súdu jednotu.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného U. X. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku túto preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.